

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3240/2024
22.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Тања Симоновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства здравља РС, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу, ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2217/24 од 19.07.2024. године, у седници одржаној дана 22.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2217/24 од 19.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 994/23 од 23.05.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да исплати тужилци дуг на име потраживања увећане зараде по основу недељног рада, прековременог рада и трошкова превоза за период од 10.03.2013. године до 10.03.2016. године, са законском затезном каматом према одређеним месечним износима како је ближе наведено у овом ставу изреке, као и на име трошкова извршења пред судом у износу од 8.835,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати 49.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате као и 10.442,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 2217/24 од 19.07.2024. године, одбио, као неосновану, жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи сагласно одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, број 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Функцију Државног правобранилаштва обављају Државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6.) Правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца (члан 30.).

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“ број 31/2011 и 24/2012) не познаје појам самостални саветник као што то предвиђа Закон о правобранилаштву већ адвокатског приправника који може да замењује адвоката али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о парничном поступку односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним лековима заступа адвокат. По члану 88. став 3. ЗПП пуномоћника који је адвокат може да замењује његов адвокатски приправник, осим у поступку по правним лековима.

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

Према сајту Државног правобранилаштва www.dpb.gov.rs на челу Одељења у Лесковцу налази се руководиоца са статусом заменика државног правобраниоца, Саша Станојевић.

У конкретном случају, ревизију тужене је потписало лице ББ „за заменика државног правобраниоца Сашу Станојевића“, које нема својство заменика државног правобраниоца, па је иста недозвољена јер је изјављена од стране неовлашћеног лица.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић